

Een lichtje voor mij en jouw

Ontmoeting met een lotgenoot

Alweer vier jaar geleden leerde ik de moeder van Mirthe kennen, we hebben wat gemeen samen en dat is het verlies van ons kind. Toen al maakte ze de meest prachtige kaarsen in naam van haar dochter. Nu pas is een ontmoeting in haar atelier, ik kreeg een uitnodiging om mee te doen aan een workshop kaarsen maken bij Super Mirthes, s Lichtpuntjes. Het begon bij mij bij angst uit mijn comfortzone te stappen. Toch deed ik het, en ik kreeg volop de aandacht omdat ik alleen aanwezig was voor de inloop workshop. Veel informatie kreeg ik over het maken van kaarsen, maar wat me meer bij bleef was dat het onze maand niet was. Weer een ontmoeting in de maand september. Ik had de sterfdag van Daan net achter de rug, maar de sterfdag van Mirthe was die week. Ze vertelde al niet haar week te hebben. Maar met dit soort momenten hebben we aan een blik of woord al genoeg. Ontspanning om jezelf te kunnen zijn. Te kunnen praten over verlies alsof het een dagelijks iets is. Dat is het namelijk ook voor ons.

Het atelier

Ik bewonderde alle prachtige kaarsen. Ook bewonderde ik dat ze er gewoon stond voor mij, in de meest intense week van het jaar. De sterfdag van Mirthe. Ik besloot een mooie regenboog kaars te maken. Het zijn ook de kleuren van je chakra, s. Maar dan zou het de spiegelbeeld zijn van de kaars die ik nu maakte. Beide worden gemaakt in het atelier. Tussendoor een dompelkaars maken. Want bij elke laag van de regenboog kaars moesten we even geduld hebben dat de laag droog was. De dompelkaars is niet afgekomen, maar ben naar huis gegaan met een prachtige regenboog kaars. Die ik voor Daan heb gemaakt.

Helpen met de productie?

En toen kwam het aanbod die ik niet had voorzien. Ze bood me een plek aan voor eventueel een dagdeel te komen helpen in het atelier. Dat houdt in dat ik dan dus mee zou gaan draaien met de productie van de kaarsen. Pas later zag ik dan ook op de site staan dat ze op laagdrempelige manier mee helpen bij mensen voor re-integratie. Ik was wel wat overdonderd en achteraf ook wat emotioneel dat ze me deze kans aanbod. Ik gaf haar mee dat ik erover na moest denken, maar het zeker meenam in mijn achterhoofd. Ik wil eerst mijn intensieve therapie traject afronden, wat deze week de laatste is. En dan heb ik even adempauze om hier serieus over na te denken.

